

GAZETA KRAKOWSKA

N° 94.

Z KRAKOWA DNIA 23 LISTOPADA 1817 Roku W NIEDZIELĘ

Z Warszawy d. 15 Listopada.

Kościół łutejszy parafialny XX. Misyonarzy u S. Krzyża, wystawiał w dniu wczorajszym poważny i rozrzucający widok żałoby narodowej, po zmarłym dnia 15 z. m. w Solurze wiekopomney pamięci Tadeuszu Kościuszcze. Prawdziwa cnota odbiera wszędzie należny i uwielbienie. Doświadczył tego za życia, sławny ten Mąż, naprzód na dobiegający się o wolność ziemi nowego Świata; później na ziemi własnej najdroższy mu zawsze oyczyzny, który tak dzielnie bronił; dalej w samej nawet niewoli; nakoniec, we wszystkich miejscach pobytu swego, a mianowicie we Francyi, gdzie wokazanych mu najłaskawiej względach Wielkomyślnego Alexandra I. najmilszą dla serca swego znalazł pociechę. Uczcili cnotę w szarych nieboszczyka popiołach, godni potomkowie Tella; oddajemy tymże popiołom w duchu religii ostatnią posługę, my Polacy, przeięci dla Tadeusza Kościuszki najwyższą czią i wdzięcznością, błagając wszechmocnego Pana Zastępów, aby pamięć cnot jego bohater-

skich i obywatelskich, przechodząc z pokolenia do pokolenia, utrzymywała w narodzie ten święty ogień miłości oyczyzny, który do szlachetnych zapala czynów i w ciężkich kraiu przygodach, największe nakazuje ofiary, tworzy wielkich ludzi. Nie zawsze i nie zaraz pomyslny skutek uwieńcza najświętsze usiłowania; tak chciała niezbadana w swych wyrokach Opatrzność! ale cnotliwe przedsięwzięcia były i będą zawsze szanowane, a w dzisiejszem wskrzeszeniu narodu przez Najwspanialszego Monarchę, widzi Polak nagrodę owoczasowych poświęceń. Dowodem jeszcze tej prawdy jest religijny obrządek po Rycerzu, którego zgon oplakujemy. Trzeba było być wczoraj na nabożeństwie żałobnem za duszę jego, aby mieć wyobrażenie żalu i powszechnego rozczulenia współrodaków, Obszerny gmach świątyni obiał zaledwo przybyte na ten obrządek wszelkiego stanu i stopnia osoby, pomiędzy którymi Jego Cesarzewska Mość, W. Xte Konstanty, tudzież Namiestnik Królewski, Senatorowie, Ministrowie, Jenerałowie i Urzędnicy znaj-

dowali się. Lud mnogi napelniał przysionki kościoła, aby choć z daleka łączyl swe westchnienia do modlitw Kapłanów.

Zaraz ze dniem zaczęły się exekwie, i msze S. śpiewane i czytane; te odprawiały się ciągle kolejno przez zakony aż do godziny 10. — O godzinie 10tej odśpiewane były exekwie przez duchowieństwo miejscowe. O godzinie 11tej zaczęła się wielka msza, którą celebrował JW. Gołaszewski Biskup Wigierski. W czasie wielkiej mszy miał kazanie W. IX. Szaniawski, Kanonik Kat. War. Po skończonej wielkiej mszy miał przemowę JW. Sekretarz Senatu Niemcewicz, a potem nastąpił wielki Kondukt Rzymski, na którym celebrowali JW. Gołaszewski, Biskup Wigierski, Wołłowicz, Admi. Dyec. War. Zambrzycki Biskup, Koźmian Infułat, Szydłowski Opat, Prałaci i Kanonicy; liczne niższe duchowieństwo otaczało katafalk.

Przybranie kościoła przez trzy dni sposobione, odpowiadało zupełnie temu żałobnemu obrzędowi. Ołtarze żałobą pokryte; wewnętrzne ściany i okien czarnym kirem osłony; liczne mdłym ogniem wśród ciemności po wszystkich gankach i na kilkunastu piramidach w różnym kształcie wystawionych, gorejące światła; katafalk, a na nim trumna, w trofea wojenne przybrany i wzniesiony na ściu gradusach w pośród kolumn Korynckich; nad trumną laurami ozdobiony naszego Bohatera, w zbroi rycerskiej wizerunek, którego rysy przypominały lubą prostotę obyczajów i szlachetność duszy jego; złożone poniżej trumny na wezgłowie czapka i starfa Jeneralska, a tuż z Przyp. Salomona Rozd. X. wiersz 7. Pamiętka Sprawiedliwego z

chwala, który oblaśniała gorejąca ofiara wdzięczności na trojnożku; pobożna cichość przerywana pieniami religijnymi i smętnymi tonami dobranej muzyki, z zadziwiającą dokładnością exekwującej *Requiem Mozarta*; głos gorliwego kaznodziei; tkliwa przemowa przy *Castrum doloris*, miana przez JW. Sekretarza Senatu J. U. Niemcewicza, towarzysza w szczęściu i nieszczęściu Tadeusza Kościuszki; — wszystko to, głębokie na umyśle i sercu sprawiało wrażenie. Nie możemy lepiej dokończyć tego opisu, jak umieszczając krutki rys życia ś. p. Tadeusza Kościuszki, zawarty w przemowie wyżej wspomianej, jak następuje:

" Ten smutny uroczysty obrządek, te żałobne ofiary; te gorejące światła, te tłumy zebranego rycerstwa i ludu, głos wymowny szanownego Kapłana, żalobną i wielką nam wszystkim zapowiada stratę. Cóż do własnych uczuć waszych, do słyszanych dopiero słów szanownego Kapłana więcej już dodać można? Przebieg! niedo tych siwych włosów, co wkrótce do grobu zstąpić mają, nie do zgasłego już głosu mojego, nie do stepionego latami i trudami umysłu, należało mówić o Mężu pokoju i wojny! lecz wskazaliście. Niepomny na nieudolność moją, postusznym stałem się, a idąc za własnym żalem, niech choć słabo żalu powszechnego stanę się tłumaczem.

" Między tylu ciężkimi stratami, które w przeciągu lat nie wielu oyczyną nasza poniosła, niemasz podobno żalobniejszej nad tę, którą w zgonie Tadeusza Kościuszki plakać nam przychodzi. Wspomnieć Imię Kościuszki, jest to wzniesić w sercach Polskich, tysiąc chlubnych facz

smutnych pamiątek, wzór cnot obywatelskich, tę do zgonu czystym płomieniem górciącą miłość oyczyzny, tę nieustraszoną w bojach odwagę, tę męzną wytrwałość w nieszczęściach, tę prostotę obyczajów Rzymską prawie, tę nakoniec skromność nieoddzielną od prawdziwej wartości.

"Nim rylec Dzieiopisa kreśląc przygody nasze, wielkie zasługi Męża tego oznaczy, niech nam współczesnym wolno będzie wspomnieć pokrótce o życiu i czynach jego.

"Tadusz Kościuszko z dawney familii w Woiewództwie Brzeskiem zrodzony, wziął pierwsze wychowanie, w Szkole Rycerskiej, założoney na owczas przez Stanisława Augusta. Komendant tey Szkoły Xże Adam Czartoryski widząc w młodzieńcu niepospolitą zdatność, i ochotę do sztuki wojenney, wysłał go kosztem swoim dla doskonalenia się do Francyi. Cnotliwy Kościuszko zachował do zgonu wdzięczność dla dobroczyńcy swego.

"Stan niemocy i podległości, w której się na owczas znajdowała Polska, okropny iey pierwszy podział, wzbudził w sercu młodzieńca ciężką żalność i rozpacz; już nie mogąc na swej, poszedł na obcą ziemię dobić się o niepodległość: Towarzysz nieśmiertelnego Washingtona od rzeki Hudson, do Potowmak, od wód Atlantyckich do zmarzłych Kanady jezior, walcząc odważnie, ponosząc niepojęte trudy, zyskał sławą, co wiecey, zyskał wdzięczność ludu wolnego. Już flaga Zieda Stanów powiewała na basztach twierdz Amerykańskich, dopełniło się wielkie dzieło oswobodzenia, gdy Kościuszko do oyczyzny powrócił.

"Było to wtenczas, gdy z smutnego

letargu niestety! zbyt zapóźno obudzony Naród Polski, ogłosił pamiętną 3go Maia Ustawę, i chciał nie uznawać iak własne swe prawa; ztąd napaść i woyna... Powiedzcie wy pozostali świadkowie, wy bionia Zielenie i Dubienki, ieżli Kościuszko, ieżli Polacy walczyli iak Polakom walczyć przystoi? nie pokonanie szczupłych sił naszych, podstępne układy wytrącając z ręku oręż, przytłumiły wrzącą boiow ochotę.

"Tak iest przytłumiły; w krotce bowiem znieważone dostoiństwo Narodu, rozszarpane Prowincye nasze, zawód od sprzymierzeńca, oburzyły rozjątrzone serca, sam zbytek nieszczęść podniósł naród do szlachetney rozpaczy. — Uciśniona oyczna chwyciła miecz i oddała go w ręce Kościuszki. Związki, które nas łączą z ludem pobratnim, wspólność Pana iednego, wdzięczność nasza dla Alexandra; nie każą się rozciągać nad tą pamiętną woyną. Nie świetne postawą i okazałością szeregi, tłumy uzbroionych w rolnicze narzędzia wieśniaków, wiódł Kościuszko przeciw naybitniejszym ludom. Ileż wstępnych boiow, oblężeń, ileż okropnych nocnych wycieczek, ile gonitw, utarczek! Zmieszala się ziemia nasza ze krwią walczących, wprzód, nim mogiłę naszą stała się.

"Końcem tylu poświęceń były więzy okropne. Tak iest, i ty Kościuszko, nie w wolnych murach Solury, i wy ty siące Polaków, nie na własney ziemi, lecz w czarnych lochach, skończylibyście byli nędzne dni wasze, gdyby nie Wielkomyślny Imperator Paweł I. Pierwszym czynem naywyższej władzy Jego było rozbićcie oków 20 Polaków. Dzięki niech ci będą cieniu szanowny; zawsze Polak Imię

Pawła z wdzięcznością wspominać będzie.

" Oswoobodzony Kosciuszko nie powrócił już na tę żałobnym kirem okrytą ziemię, na tę ziemię, która dla niego już obcą stała się; zwrócił oczy na odległą krainę, za którą walczył w młodości, która druga stała mu się ojczyzną. Złożonego ciężkiem kalectwem, nie zraziły trudy i niebezpieczeństwa żeglugi. W tey to żegludze za ledwie bezdenne morza niestały się grobem wodza naszego! w ciemney nocy ieden z okrętów wracającej z Jamajki flotty kupieckiey, oddziela się od innych, leci, uderza o okręt Amerykański; pozaczepiały się maszty, liny i żagle dwóch statków, potężnie nawzajem tłukąc się bokami. Łatwo sobie wystawić można krzyk i pomieszanie, zebranych na pomocie podróżnych; śmierć w oczach wszystkich stawała. Jak zawsze tak i w tey okropney chwili, Kosciuszko spozierał na nią spokojnie. Nie wybiła jeszcze ostatnia godzina jego. Chciała Opatrzność, by dożył do tey chwili, w której wspaniałomyślny Alexander ogłosi Polskie Królestwo. Z stratą wielkiego masztu, z podarciem żagli, wyszedł okręt z tey ciężkiej przygody, przedłużyła się tęskna podróż do dni 70; odkryliśmy nakoniec brzegi szczęśliwey Ameryki. Pensylwania, ojczyzna Wilhelma Peną i Franklina, przyjęła Kosciuskę na łono swoje. Po tylu strapieniach pierwsza ta była pocieszająca chwila. Przyjęcie, które go spotkało, osłodziło ciężkie frasunki i trudy. Członki zbranego Kongressu, dawni towarzysze broni, przyjaciele, znajomi, lud cały wyszedł na przeciw niemu, otoczył wóz zbolatego wodza, i aż do mieszkania jego zawiódł. Lecz nietylko w Ameryce, we wszystkich krajach, przez które Kosciuszko po oswo-

bodzeniu swoim przejeźdzał, w Sztokolmie, w Londynie, w Brystol, wszyscy co karmili w piersiach miłość wolności, uczucie szlachetnych, cisnęli się do niego z hołdem uszanowania. Miło było Polakowi w tey czci oddawaney Naczelnikowi swemu, widzieć szacunek i rzewne uczucia nad losem niesprawiedliwie zagladzanego narodu.

" Czyli to błędnie poddane nadzieie, czyli chęć poratowania zdrowia, obok biegłych lekarzy, skłoniła Kosciuskę, że raz jeszcze odwiedził brzegi Europy. Wkrótce atoli poznawszy znikomość obietnic, czczość wszystkich usiłowań ludzkich, porzucił wrzawę wielkiego świata, iego nawet oklaski, i obwinawszy się, iż tak rzekę, w cnoty swoje, do wiejskiego schronił się mieszkania; tam prace rolnicze były iego zatrudnieniem, przyjaźń pociechą chwil wszystkich. Raz tylko porzucił to spokojne schronienie, a to by widzieć, by hołd złożyć Najjaśniejszemu Alexandrowi, za wskrzeszenie imienia Polskiego.

" Tymczasem wzmagający się z wiekiem wstręt do wszystkich zawichrzeń publicznych, miłość zacisza i pokoju zawiodły go do ziemi Szwajcarskiej. Tam w mieście Solurze d. 15 Paźdz: po tylu cierpieniach i probach zawołał Bóg tę duszę cnotliwą do mieszkania wybranych. Umarł Kosciuszko, tak Chrześcianinowi umierać przystoi z ufnością w Boga, spokojnie i mężnie. Ubogi, tak podobniemu, Focyon i Cincinnatus, po zgonie swym nawet zakazał wszelkiey pompy, i ciało tego, który w polu sławy rozkazywał zbroynym tysiącom, szczęściu ubogich starców zaniósł do wiecznego nas wszystkich mieszkania.

" Pokóy niech będzie ceniom twoim

ę Mężu cnotliwy! przyjm ostatnie pożegnanie żalonych ziomek twoich, przyjm ostatnie pożegnanie tego, który nieraz zonią twą głowę na ręku swoich unosił. Niestety! kiedy już nie nasza ziemia przykrywa twe zwłoki, kiedy duch twój tam mieszka, gdzie ostatni z Rzymian, niech się choć pamięć twoja między nami zostanie, niech wizerunek twój, któryby przypominał i rysy twej twarzy i dobroć duszy twojej, umieszczonym będzie w Pańskiej świątynicy; niech będzie skromnym, tak jak było skromnem całe życie twoje; nie potrzeba napisów, dosyć imienia. Wówczas, czyli to ziomek, czy daleki przychodeń podniosłszy zroszone łzami oczy na gład wyrażający ciebie, powie: *takim był Mąż, który ziomek swoim nie dał ginąć, bez chwały i cnotami swemi uczcił imię Polaka.*

Z Londynu d. 6 Listopada.

Xiężna Karolina, małżonka Xcia Kurburskiego, córka Xcia Rejenta, wczoraj w wieczór rozwiązana nieżywym synem została, a w 3 godzin potem śmierć zabrała ją nam samę. Nadzwyczajna gazeta Dworska oznajmiła o smutnem tem zdarzeniu iak następuje:

Z Whitehall d. 6 Listopada.

" J. Krolewiczowska Mość Xiężna Karolina Augusta, córka Xcia Rejenta, a małżonka Xcia Leopolda Sasko-Koburgskiego, rozwiązana wczoraj w wieczór została nieżywym synem, a o godzinie wpół do 12tej tak wielkie porwały ją boleści, iż pomimo pomocy lekarzów, o godzinie wpół do 13tej po północy z największym żalem Xcia Rejenta, iey Małżonka Xcia Leopolda Kurburskiego, i całej rodziny Krolewskiej z tym rozstała się światem. „

Gazety tutejsze donoszące o smutnem tem zdarzeniu, wyszły, tak iak podczas doniesienia o śmierci Nelsona z czarnemi brzegami. — Xcie Rejent znaydował się od dni 10 na polowaniu w Suffolk. Jak tylko dowiedział się o zbliżającym się rozwiązaniu swej córki, udał się na powrót do Londynu. W drodze dowiedział się przez dwóch gości, że rozwiązanie idzie zwolna, ale niema żadnego niebezpieczeństwa. Trzeci atoli goniec przywiózł mu wiadomość o urodzeniu nieżywego syna. Dziś o godzinie 4 z rana przybył do Carltonhouse, i wybierał się do wyjazdu do swej córki do Claremont, gdy Król lewicz Xcie Jorku i jeden z Ministrów przywieźli mu nieszczęsną wiadomość o iey śmierci. Xcie iey Małżonek jest w żalu nieukoiony. — Gdy Ministrowie dziś o godzinie wpół do 6tej do miasta przybyli, uwiadomił Lord Sidmouth o godzinie 6 Lordz Prezydenta Londynu o smutnym tym wypadku, który nakazał, aby w wielki dzwon w Kościele S. Pawła od godziny 12tej do 1wszej dzwoniło. Lord Sidmouth posłał także do teatrów rozkaz, aby zamkniętymi zostały. Dla rozporządzenia pogrzebu nieodżałowanej tey Xiężny i naznaczenia powszechney żałoby odprawiona dziś zostanie gabinetowa rada.

Król nasz zaczął 58 rok sweiego panowania. (Ludwik XIV panował blisko 72 lat we Francyi.)

Na przyszłych posiedzeniach parlamentu będzie znouu rzecz o zmniejszeniu wydatków; Ministrowie ułożyć mieli plan, przez który z mill. f. szt. oszczędzonych zostanie. Parlament ma być na 16 Grudnia zwołany.

Xcie Wellington przybył d. 3 b. m. do Dowru, rozmówił się z Lordem Ca-

stlereagh i pojechał zaraz do Londynu.

Austria chce część długu swolego Anglii drzewem okrętowem zapłacić. Wschodnio-indyjska kompania spłaciła już swóy bankowi w kwocie 800,000 f. szt.

Prywatne listy z Bengalu dochodzące do 11 Czerwca zawierają przyjemną wiadomość, że zniknęła zupełnie obawa wojny w wschodniej Indyi, i że znakomitsi Xiążęta tey okolicy połączyli się z Gubernatorem Lordem Hastings na zniszczenie rozbójniczych Pindaressów.

Podług najnowszych z północney Ameryki do 7 zeszłego miesiąca dochodzących doniesień, oczekują tam wkrótce oddania Ziednoczonym Stanom zachodniej Florydy, za którą zapłacić miały Hiszpanii 5 mill. dolarów.

Gazeta Amerykańska *National-Intelligenser* zawiera pod napisem: "Ważne przedsięwzięcie," artykuł następujący: Jenerałowie Clausel i Lefebvre-Desnouettes poptynęli na napelnionym ludem okręcie z Filadelfii na rzekę Mobile. Marszałek Grouchy, Jenerałowie oba Lallemand, Garnier-les-Saints, Vandamme, Lacanal, Penniers znajdują się na czele tey wyprawy." (Rzeka Mobile wpada, iak wiadomo, między Luisianną i obu Florydami wodnogę Meksykańską. Kraj do którego chcą wysiąść, nie ma jeszcze właściciela, gdyż różne strony roszczą do niego prawo.)

Inne pisma Amerykańskie pod d. 24 Września donoszą, że Prezydent Ziednoczonych Stanów Monroe powrócił z swej podróży po kraju, i że, gdy Mac Gregor nie otrzymał od swych przyjaciół z Baltimore posiłku w ludziach, &c. odplynął zatem z swą żoną na brygu z wyspy Amelii i oddał tymczasowo dowództwo Puł-

kownikowi Ervis, który zabierał się z oficerami swoimi do odprawienia rady wojenney czyli w przypadku napadu Hiszpanów na tę wyspę mają się bronić lub onę opuścić. Paowie na tey wyspie największe nieukontentowanie; rokoszanie otrzymali iednak posiłki w okrętach i ludziach. Hiszpanie stoją około 20 mil ztamtąd i oczekują na amunicyją, działa, i t. d. z twierdzy St. Augustin. Cokolwiek milicyi Florydańskiej stoi obozem przy Orange-Grobe. Sądzą, iż Gubernator twierdzy St. Augustin Coppinger stanie sam na czele Królewskiego woyska w tey okolicy.

Jenerał Mina, podług listów z Meksyku, postąpić miał aż do St. Louis de Potosi. Idąc z St. Andero z 800 do 1000 ludzi, uderzyło na niego 3000 woyska Królewskiego, w którym było do 600 jazdy, pod dowództwem Arrenbondes. Pobił ie, zniszczył do 200 ludzi, i poszedł wgląb kraiu. Tymczasem woyska Królewskie po 7mio dniowem oblężeniu opanowały Soto la Marina.

Z Paryża d. 4 Listopada.

Xże Talleyrand rozpoczął znowu służbę przy Królu iako W. Podkomorzy.

Większa część członków izby Deputowanych i Parów już tu ziechała. Jutro otworzy Król mowę posiedzenia obu izb, i posiedzenie to będzie zapewne bardzo liczne.—Projekt skarbowy iest już ułożony. Budżet ma być zaraz izbie Deputowanych podany, aby przed nowym rokiem przeszedł przez obie izby i od nowego roku mogły zaraz być nowe podatki wybierane.—Projekt do ustawy względem publiczney edukacyi, który chciano do przyszłych posiedzeń odłożyć, ma być na terażniejszych w prowadzony. Pogodzić w niem miano zdania obu przeciwnych

stron i protestanckie szkoły nie mają być z pod dozoru Królewskiego uniwersytetu wyjętymi. — Izba Deputowanych wyznaczyła deputacyją z 25 członków, która wywdzie przeciw przyjeżdżającemu do zagaienia posiedzeń Królówi.

Wojskowe dywizyie pomniejszone o 4 zostały, a zatem składają się teraz z 21. — Regularne wojsko nasze doprowadzonym być ma przynajmniej do 160, 000 ludzi.

Jenerał Donzelot udał się na Gubernatora do Martyniki.

Z wielu okolic państwa nadchodzą przyjemną doniesienia o spadaniu cen zboża; ale oraz i niemile, iż w wielu miejscach przymuszone są władze karać jeszcze lichwiarstwo zbożowe więzieniem i karami pieniężnymi.

W. d. 1 b. m. w kościele tutejszym S. Rocha odprawione zostało żałobne nabożeństwo za ś. p. Jenerala Kościuszko, na którym oprócz obecnych tu Polaków, znajdowało się wiele Amerykanów i Francuzów, Jenerał Lafayette, P. Broglio, P. Simond de Sismondi. Tadeusz Kościuszko umarł w 60 roku życia w stanie bezsensnym. Wojował iak wiadomo w Amerykańskiej wojnie, był wielkim przyiacielem Wasingtona i pobierał aż do śmierci od Ameryki pensyją. Mieszkał długi czas we Francyi pod Fontainebleau u Rodziny Zeltner, potem przeniósł się do Szwajcaryi, gdzie życie zakończył.

Z Madrytu d. 16 Października.

Dwor nasz przedsięwzięje na kilka dni podróż. J. K. Mość odwiedzić chce Królewskie pałace Eskurial i St. Jldelfonso, i miasto Segovia. Towarzyszą mu Królowa i Infant Don Carlos z swoją małżonką. Polityczni nasi astrologowie uwa-

żają najmniejsze poruszenia Dworu i wyciągają z nich ważne wnioski.

Minister skarbowy Garay lubo odbiera ciągle powinszowania od miast względem nowego wyroku podatkowania, wykonanie jednak tego wyroku po prowincyjach zwłaszcza od klas, które żadnych podatków niepłaciły, doznaje wielkich trudności.

Posiadłości Xcia Pokoiu, Don Em. Godoy, zawsze ieszcze pod zarządzaniem rządowem zostają. — Zatargi nasze z Portugalią zdają się być ukończonemi. Rząd zwraca teraz uwagę na zaspokojenie długu publicznego. Dałoby Niebo, żeby ten ciężar tak łatwo mogli być zwalony, iak zatargi z Portugalią!

List z Kadyxu wyraża: w tey chwili uzbrajają w naszym porcie z największym pośpiechem liniowy okręt Azylia i 2 fregaty. Ta siła morską wraz z oczekiwaną z Rosyji eskadrą i 2 fregatami, które w Kartagenie w gotowości stoją, zstanowi flotę, która przeznaczoną jest do działania przeciw rokoszanom południowej Ameryki i rozboiom na Oceanie pod różnemi banderami. Zdać się, iż znaczna liczba wojska i z działami wziętą na tę flotę zostanie. — Zresztą z naszych osad niemamy żadnych doniesień. Obawiamy się o Peru. W Meksyku przy mądrych rozporządzeniach tamtejszego Wicekróla nie idą tak źle iak gdzie indziej rzeczy.

Z Włoch d. 31 Października.

Dla spraw Lombardzko-Weneckiego królestwa ma być w Wiedniu w tajney nadworney i stanu Radzie oddzielna kancelaryja pod naczelnictwem Xcia Metternicha utworzona. — Wkrótce wyiść ma nowa bulla Papieżka zatwierdzająca granice biskupstw w nowo nabytych prowinc-

cyjach Austriackich.

Oyciec S. z powodu wyszłego w królestwie obu Sycylii rozporządzenia, iż żadne bule i brewy Papieżkie bez pozwolenia Króla mocy mieć nie mają, zawiesił dalsze układy względem konkordatu z tem królestwem. — Względem zawartego układu z Królem Sardyńskim ogłoszona została pod d. 17 Lipca obszerna bulla Papieżka, która zawiera w treści: "iż ukochany nasz Syn w Chrystusie, Wiktor Emanuel, Król Sardyński, nie tylko dawne 9 biskupstw w swem państwie z należytem uposażeniem przywrócił, ale nadto tote ustanowił."

Francuzki Malarz w Paryżu Marnet odmalował niedawno obraz, wystawiający modlących się Kapucynów w chorze. Szuka ta powszechną zyskuje pochwałę, gdyż osoby tak dobrze są wystawione, iż podobniejszymi są do rzeźby, niżeli do malowania.

Rozporządzenie Xiężny Parmy zakazuje wszystkim osobom nienależącym do wojska noszenia wąsów, kokard i tym podobnych znaków. — Xiężna ta powróciła z wieyskiego swojego mieszkania Sala do Parmy, a nazajutrz odiechała na czas nieiaki do Placency.

Z Lizbony d. 20 Października.

Nakoniec skuteczniony tu został d. 18 b. m. wyrok śmierci spiskowych przeciw rządowi Portugalskiemu w liczbie 12. Jenerał Gomez Freire, jako naczelnik spisku, został najpierwey sam jeden o godzinie 7 z rana przed twierdzą St. Julien pod Lizboną obwieszony, potem głowę mu odcięto i zwłoki jego spalono. Reszta 11 zostali razem wyprowadzonymi i na równinie S. Anny obwieszonymi. Angiel-

ski Jenerał adjutant Eben został za należenie do powyższego spisku z króla wygnany. Straceni chcieli stanowiąc rządzącą radę, obalić terażniejszą rejencyą i w imieniu Króla rządzić Portugalią. 6 mniej winnych zostali z króla wygnanymi. Po między temi 18 spiskowemi znajdowało się tylko 5 cywilnych osób; wszyscy zaś byli z stanu szlachty. — Niektóre pisma Angielskie wyrażają życzenie, aby Marszałek Beresford był ztąd odwołany, ponieważ wszystko dobre co dla króla czyni, poczytane jest za złe; dla tego, że jest cudzoziemcem. Interes handlowy, iakokolwiek bądź będzie los polityczny Portugalii, zawsze będzie ściśle z Anglią połączony: więcey Anglii nie może od tego spodziewać się i żądać króla.

Z Hagi d. 8 Listopada.

Posel Francuzki, Hr. de la Tour du Pin, który przed niejakim czasem wyjechał z Bruxelli, przybył tu znowu w tymże zaszczytce z Paryża.

Biskup Gandawski, Xze Broglio, znajdujący się teraz we Francyi, wydał protestacyą przeciw powołującemu go do sądu pozwowi.

Mówią, iż wkrótce przez naszego Posła w Rzymie, Kawalera Reinhold, zawarty zostanie konkordat dla Niderlandów.

Minister Francuzki Xze Richelieu nadał 4 posłom sprzymierzonym Mocarstw w Paryżu notę, w której uprasza o zminiejszenie roszczonych do Francyi pretenssyy.

Na wzor Anglii wydał nasz Król wieciu osobom na użyteczne wynalazki na pewną lat liczbę pateata.

Jenerał Hr. Weroncow i P. Russel, poseł Amerykański przy Dworze Szwedzkim, przybyli do Bruxelli.

DODATEK

DO N^{ro} 94.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 23 LISTOPADA 1817 Roku W NIEDZIELĘ

Towarzystwo Dobroczynności.

Nie tyle wyżywienie jest ciężarem mnogiej liczby (ubogich, ile opatrywanie wielu potrzeb do czystości i zdrowia ich nieodzownie potrzebnych; z tego powodu, ośmiela się przedstawić

Zimy przeszły w wielu domach zajmowały się Panie Domów dodatkiem do kart od osoby po gr. 20 na korzyść ubogich, gdyby i terazniejszey, iatmużny rodzaju tego (nikogo nieciążącej) odmowie nieraczyły, rachując najmniej 10 Stolików w całym mieście przez cztery dny miesiące codziennie grających byłoby stolików 1200, a od każdego po zł. 2 gr. 20. Summa 3200 zło.

Szanowne Panie! Publiczność szanuje w was te święte dla ludzkości uczucia. Wy Kolumnami iestecie tego Instytutu, który starania Wasze, do tak piękney i chwaly godney wznosi nadziei.

W Krakowie d. 21 Listopada 1817.

Mieroszewski, Prezy.

Rozmatte wiadomości.

W tegoroczney piękney jesieni mieliśmy następujące stopnie mrozu:

9go Listopada — 1 Stopień.

9. . . . . — 3 . . . . .

18. . . . . — 1,8

13. : . . . . — 0,6

18. . . . . — 1,8

19. . . . . — 2,8

W ostatnim tym dniu spadł pierwszy raz obficie śnieg. — Do osobliwości Meteorologicznych należy dostrzeżenie w iednychże dniach i po wielu mieyscach rozmaitych, nadzwyczajney wysokości barometru. I tak w Krakowie

10 Stycznia . . . 27 Cali 11,7 lin: par:

26 . . . . . 27 . . . 9,0

28 . . . . . 27 . . . 10,½

1 Kwietnia . . . 27 . . . 11,0

2 . . . . . 28 . . . 0,1

9 Listopada . . . 28 . . . 0,6

(w r. 1815 d. 3 Stycznia dochodziło naywiększe stanowisko 28 Cali 0,0 Lin:) — w Wiedniu uważano naywiększe nadzwyczajne wysokości 190 i 290 Listopada; w Augsburgu 26 Stycznia, 1 Kwietnia i 1 Listopada r. b.

Z doniesień z różnych mieysc o wielkiem Zaćmieniu Słońca 19 Listopada r.

1816, pokazując się, iak takowe zaćmienia służyć mogą do czynienia porównań stanu powietrzokregu, i tak były pogody i Obserwacye odprawione w Berlinie, Paryżu, Dreźnie, Glacu, Wiedniu, Ofen, Medyolanie, Pradze, Toruniu, Stolpe, w Pomeranii, Tangermünde, na wyspie Rügen. — Dla niepogody zaś nie mogło być uważanem: w Lipsku, Petersburgu, Hanowerze, Wilnie, Manheimie, Kassel, Marburgu, w Dorpat, Mitau, w Gdańsku, w Krakowie, w Rydze, w Duneburg, Gotha, w Hamburgu, w Nürnbergu, Augsburgu, Göttingu. — Niewiadać więc tu żadnego związku i regularności w odmianach Atmosfery, sprawionych chemicznem działaniem. — Z tego dostrzeżenia korzystać będą niektórzy Meteorologowie skłonni do czynienia ogólnych wniosków z obserwacyi miejscowych.

Z powodu zaleconego w Gazecie Kra-

kowskiej prostego sposobu czynienia pożytecznych obserwacyi podczas zaćmień słonecznych, doszło tu doniesienie, że na drodze do Lwowa między Radymnem i Jarosławiem, wahadło sekundowe odprawiło 14 Sekund podczas trwania zupełnej ciemności.

W Warszawie widocznym był u dołu światły brzeg słoneczny na kształt sierpa, podczas największego zaćmienia. Ze wbrew przeciwnego zapowiedzenia całkowitego zakrycia tarczy słonecznej, pochodzić to może z niedokładnego dotąd wyznaczenia położenia na kuli ziemskiej tej stolicy Królestwa Polskiego.

Wreszcie dla ułatwienia sposobów przepowiadania okoliczności zaćmień słonecznych i inych, i tem samem zapobieżenia pomyłkom popełnianym w niektórych Kalendarzach, ogłoszoną będzie drukiem Rozprawa o Zaćmieniach.

Z Obserwatorium Krakowskiego.

DONIEŚCENIA.

Wydział Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w Senacie Rządzącym, Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu, Nie uskutecznione w powtórnych terminach licytacyi Domow Szpitalnych Sgo Szczepana na placu Szczepańskim pod Liczbą 364, i Sgo Walentego przy ulicy Długiej pod Liczbą 134 położonych, dały powód Wydziałowi do oznaczenia nowych terminów, w których rzezone Realności największey działacemu sprzedane zostaną. Oznajmuje zatem Publiczności, że licytacya Szpitala Sgo Szczepana w dniu 9tym Grudnia, a licytacya Szpitala Sgo Walentego w dniu 10tym tegoż miesiąca o godzinie 9tej ranney odbywać się będzie w Biorach Wydziału, gdzie o warunkach licytacyi każdego czasu dowiedzieć się można, W Krakowie d. 17 Listopada 1817 r.

Grodzicki.
Darowski, S. W.

Wydział Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w Senacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, podaje do Publiczney wiadomości, że w dniu 5tym Grudnia b. r. o godzinie 9tej ranney odbywać się będzie w Biorach Wydziału licytacya sprzedarzy Domu, Szpitalnego S. Mikołaja z przybyłym Ogródkiem na Wesoly pod L. 241 położonego, a to na szkodę Pana Stanisława Dudzicz, który Realność tę w dniu 4tym Października r. b. zalicytowaną odstąpił. Cena fiskalna Realności teyże, i Warunki sprzedarzy są już wiadome, i o takichowych w każdym czasie w Biorach Wydziału dowiedzieć się można.

W Krakowie dnia 16 Listopada 1817.

Grodzicki.—
Darowski, S. W.

Trybunał Cywilny pierwszey Instancyi Woiewództwa Krakowskiego. W celu urzędzenia Administracyi Dóbr massy krydalney Teodora Wessla po zmarłym Andrsiu

Kmiecie wakujący, wzywa wszystkich wierzących rzeszoney massy, ażeby dnia 18 Grudnia r. b. o godzinie gciey po południu przed Delegowanym Sędzią W. Dwernickim w miejscu posiedzeń Trybunału zgromadzili się, dla wspólnego naradzenia się względem wyboru Administratora Dóbr wspomnianych. W razie zaś niestawienia się tychże wierzących, Trybunał przystąpi do mianowania z Urzędu Administratora.

W Krakowie d. 25 Października 1817 roku.

M. Gostkowski, Prezy.

Mochnański, Sekretarz.

Trybunał pierwszy Instancyi Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i tego Okręgu.

Wydział Iwwszy Przytomni Dwernicki Prezes, Mąkowski Viceprezes; Chwalibogowski Sędzia, (podpisano) Bernard Dwernicki, Kulickowski Pisarz.

Działo się w Krakowie w Domu Władz Sądowych na Audyencyi Publiczney Trybunału I. Instancyi &c. we Czwartek to jest dnia 13 Listopada 1817 roku.

Na podane w dniu dzisiejszym przez Handel Piotra Steinkellera w imieniu Handlu Platzman i kompanii w Lipsku będącego doniesienie o upadłości w handlu Starozakonnego Menn Salomona Hochwald kupca tutejszego w Kazimierzu handlującego przez wstrzymanie wypłaty dłużnych do wexłw należytości.

Trybunał 1) Stosownie do art. 13 Księgi III. Kodexu Handlowego poleca Sędziemu Pokoju Miasta Krakowa Okręgu Ilgo dopełnienie przyłożenia pieczęci w Handlu na miejscach art. 15 tegoż Kodexu wskazanych, i przestanie protektu względnie przyłożenia sporządzonego Trybunałowi. — 2) Stosownie do art. 18 tegoż Kodexu za Kommissarza upadłości mianuje Sędziego Chwalibogowskiego, a na Kuratorow massy wzywa Kupcow tutejszego Miasta Józefa Wasserraba, i Onufrego Dżianottego, polecając mianowanym Kuratorom dopełnienie obowiązków prawem handlowym nakazanych i stosownie do art. 25 tegoż Kodexu wykonanie przysięgi przed wyznaczonym Sędzią na to, iż powierzone sobie czynności przyzwolicie i wiernie sprawować będą; nakoniec. — 3) Trybunał stosownie do art. 19 tegoż Kodexu w celu zabezpieczenia się względem osoby upadłego, wzywa Wydział Policyi w Rządzącym Senacie, ażeby przydał upadtemu straż z Urzędnika Policyynego.

Mocą niniejszego Wyroku, którego publiczne wywieszenie, tudzież do Gazet publicznych podanie, stosownie do art. 31 Kodexu handlowego nakazuje.

Działo się i osądzono iak wyżej, (podp.) Bernard Dwernicki, Kulickowski Pisarz.

Zalecamy i rozkazujemy wszystkim Komernikom od którychby się tego domagano, aby powyższy Wyrok wyekskwowali, Prokuratorom i ich zastępcom, aby tego dopilnowali, Komendantom i Urzędnikom siły zbroynoy, aby gdy do nich zaydzie prawne wezwanie wszelką pomoc dali.

(podp.) *Bernard Dwernicki.*

Kulickowski Pisarz.

za zgodność z Oryginałem Zaświadczam

Kulickowski Pis.

Główna Dyrekcya Górnicza na mocy Upoważnienia Wysokiey Kommissy Rządowcy Spraw Wewnętrznych i Policyi z dnia 5 Listopada r. b. Nro 11111 podaje do publiczney wiadomości, iż na dniu 1 Grudnia r. b. w Kancellaryi Główney Dyrekcyi Górnicznej w Mieście Woiewódzkim Kielcach odbędzie się publiczna Licytacya na sprzedanie Cynku Centnarów 3000 z prokreacyi Huty Cynkowej Konstantyna w Dąbrowie w Dozerstwie Siemierskim znajdujący się, pod następującemi główniejszymi warunkami: 1) Chęć mający nabycia tey partyi Cynku winien będzie złożyć przed Licytacyą na zabezpieczenie Skarbu publicznego iako Vadium czyli zaręczenie za dotrzymanie punktów Kontraktowych str. 8400. — 2) Vadium to przy ostatney odebranej partyi Cynku do Summy za Cynk przy padley w rachowane będzie. — 3) Licytacya przez zapieczętowane sekretnie Deklaracye odbyta zostanie; po odpieczętowaniu naywięcey ofiarujący przybicie otrzyma. — 4) Ilość powyższa Cynku w stosunku prokreacyi miesięcznie wydawana będzie w wadze Wiedeńskiej, rachując Centnar a 100 funtów Wiedeńskich, a do ostatniego Listopada r. b. naymiej 1000 Centnarów wynosić ma-

gąca. — 5) Za każdą w Miesiącu odebraną część Cynku obowiązany będzie natychmiast kupno otrzymujący gotowemi pieniędzmi przypadającą należytość do Kassy Dozorstwa Siewierskiego złożyć, inaczej gdyby dala nądalej 8go po upłynionym miesiącu po odebraniu Cynku nie zgłosił się Licytant, nietylko vadium przepadnie, lecz żadnego więcej prawa rościć sobie nie będzie mógł, Entrepryza zaś ta komu innemu wypuszczona natychmiast zostanie. — 6) Nądalszy Termin do uzupełnienia tej ilości Cynku, dzień 15zy Czerwca 1818 r. stanowi się. — 7) Gdyby zaś iakowe nieprzewidziane wypadki w prokreacyi wydarzyć się miały, żadnych pretensyij ztąd sobie rościć nie będzie mógł do Skarbu Licytant. — 8) Cynk takowy w całej ilości obowiązany własnemi furami transportować sobie Licytant bez najmniejszego wynagrodzenia z strony Skarbu, jednakże — 9) Pomoc wszelką bez szkody Skarbu przyrzeka się. 10) Gdyby Licytant życzył sobie takowy Cynk za granicę Cesarstwa Rossyyskiego wyprawać, uzyskać może Certyfikaty, które od opłaty Cła od każdego Centnara po Złotyeh pol. 7 gr. 6 wprowadzając zagraniczny wynoszącego uwolnić mogą, Certyfikaty te jednakże na mniejsze partyje wydawane nie będą, iak po Centnarów Sto. — 11) Żadnych procentów czyli wynagrodzenia nie może żądać Licytant; nakoniec — 12) Dla uniknienia wszelkich nieporozumień lub trudności, Deklaracyie mają być bez waronkwo podawane, tych zatem osnowę, z tego względu wypisuje się w iakim sposobie podawane być mają, to jest: Niżej podpisany, składając vadium 8400 złp. deklaruie się zakupić pod warunkami protokołem licytacyynym przepisanimi, a przezemnie dobrze zrozumiałemi z produkcyi Huty Konstantyna w Dąbrowy Cynku Centnarow 3000, za kaźden centnar, ofiaruie zapłacić po złp. NN. gr. NN. Datum i podpis. — 13) Pretium fisci stanowi się temczasowie złp. 28. inne mniey ważne warunki w Biórze teyż Główney Dyrekcyi Górniczeyi przyzrane być mogą. — Zyczący sobie zatem nabycia tej Entrepryzy, zaprasza się w powyższym dniu na godzinę 10tą z rana do Bióra Główney Dyrekcyi Górniczey w Kielcach. W Kielcach d. 28 Października 1817.

Ullmann, Dyrektor Główny.

Tomaszewski, Sekr. Generalny.

Główna Dyrekcyia Górnicza. Z mocy Reskryptu Wysokiej Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi z dnia 29 Października r. b. Nro 152 z Października 17 wydanego, działając; czyni wiadomo wszystkim chęć kupna bydła rogatego mającym, iż w celu tym Grudnia r. b. w Mieście Kielcach w Kancellaryi Wóyta Gminy Kieleckiey o godzinie 10 ranney odbywać się będzie publiczna Licytacyia pszed Delegowanym Członkiem, z Główney Dyrekcyi Górniczey i Wóytem Gminy Kieleckiey na sprzedaż 1) Krów sztuk 60. — 2) Buchaiów szt. 9. — 3) Wołów szt. 1. — 4) Ciółków szt. 24. — 5) Jakówek szt. 39. — przez głośnie wywołanie praetium fisci, z detaxacyi przez Znawców ustanowionego, a naywięcej dającym po uskutecznionej zapłacić kaźda sztuka oddaną zostanie. — W Kielcach d. 10 Listopada 1817.

Ullmann D. jen.

Tomaszewski Sek. jen.

Dnia 24 Mca Listopada 1817 o godzinie 9 ranney w Krakowie przy ulicy Rożaney pod L. 614 sprzedane będą przez publiczną licytacyią za gotową wypłatę dwa kotły duże, i rurki cyanowe do ciągnięcia świec. Zyczący sobie nabyć takowych Effektów zechcą się w oznaczonym miejscu i czasie znajdować. W Krakowie d. 13 Listop 1817.

Jan Nepomocen Franki Komornik. W. M. K.

Dnia 25 Listopada r. 1817 w godzinach zyczących w składzie Głównym Sukienniczym zwanym w Ryaku Miasta Krakowa stojącym sprzedane będą przez publiczną licytacyią za gotową wypłatę zwierzadła szleyfowane i nie szleyfowane różney długości i szerokości. Towary bawelniane: iako to: szale i chustki w różnych kolorach; Chęć kupienia mający zechcą się w oznaczonym miejscu i czasie znajdować. — W Krakowie d. 7go Listopada 1817 r.

Jan Nep. Franki, Komornik.

W ogrodzie Dóbr Poręba JW. Hr. Szembeka, w obwodzie wolnego Miasta Krakowa leżących, znajduie się do 6000 sztuk drzew Kasztanów dzikich pięcio letnich, kaźdego czasu do sprzedania. O cenie ich kaźdy dowie się w miejscu.